

Θεσσαλονίκη — Καλύτερη ρύθμιση του διαβήτη τύπου Ι και τη μείωση των επιπλοκών που προκαλεί στους ασθενείς, επιτυγχάνεται με τις αντλίες ινσουλίνης, οι οποίες είναι φορητές συσκευές στο μέγεθος ενός κινητού τηλεφώνου ή μιας πιστωτικής κάρτας που τοποθετούνται στην κοιλιά του διαβητικού. Υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα έχουν τοποθετηθεί περίπου 1.300 αντλίες ινσουλίνης σε ενήλικες και παιδιά. Η θεραπεία με την αντλία μπορεί να βοηθήσει αποτελεσματικά στην επίτευξη άριστου μεταβολικού ελέγχου σε άτομα με σακχαρώδη διαβήτη και να βοηθήσει στη μείωση των επιπλοκών του διαβήτη.

Οι αντλίες ινσουλίνης τροφοδοτούν υποδόρια τον οργανισμό του με την απαραίτητη ποσότητα ινσουλίνης όλο το 24ωρο, έπειτα από σχετική ρύθμιση της δοσολογίας.

Τα κυριότερα πλεονεκτήματά της είναι η επίτευξη ιδανικής ρύθμισης διαβήτη, ιδίως τη νύχτα, η μείωση των μεγάλων διακυμάνσεων του σακχάρου του αίματος, ο περιορισμός της αύξησης του βάρους με την ινσουλινοθεραπεία και η παροχή μεγαλύτερης ελευθερίας και ευελιξίας στην καθημερινή ζωή του ασθενούς», επισημαίνει ο λέκτορας Παθολογίας-Διαβητολογίας της Ιατρικής Σχολής ΑΠΘ, Τριαντάφυλλος Διδάγγελος, στην ομιλία του στην επιστημονική διημερίδα με θέμα «Τα πάντα γύρω από την ινσουλίνη», που διοργανώνει στη Θεσσαλονίκης η Διαβητολογική Εταιρεία Βορείου Ελλάδος.

Η αντλία ινσουλίνης περιλαμβάνει τα ακόλουθα μηχανικά μέρη: την κύρια συσκευή, που αποτελείται από έναν πλαστικό χώρο αποθήκευσης της ινσουλίνης, έναν μηχανισμό προώθησης της ινσουλίνης με δυνατότητα χορήγησής της με διαφορετικούς ρυθμούς, έναν μικρό ηλεκτρονικό υπολογιστή με μνήμη για να παρέχει την ινσουλίνη σύμφωνα με τους ρυθμούς με τους οποίους έχει προγραμματισθεί, και μπαταρίες για την παροχή ενέργειας. Ως εξωτερικά μέρη περιλαμβάνει μία πλαστική βελόνα με μεταλλικό οδηγό για την είσοδο στον υποδόριο ιστό κι έναν πλαστικό σωλήνα που συνδέει τη βελόνα με την αντλία.

«Με την αντλία πραγματοποιείται συνεχής χορήγηση ινσουλίνης υποδορίως καθ' όλο το 24ωρο σε δοσολογία που έχει ρυθμιστεί εκ των προτέρων. Η χορήγηση αυτή υποκαθιστά τη βασική έκκριση ινσουλίνης από το πάγκρεας και μπορεί να ακολουθήσει την ημερονύκτια διακύμανση κατά τρόπο ικανοποιητικό. Κατά τη διάρκεια των γευμάτων, ο ασθενής χορηγεί επιπλέον εφάπαξ δόσεις ανάλογα με την ποσότητα του φαγητού», επισημαίνει ο κ. Διδάγγελος.

Ωστόσο, τονίζει ότι ο διαβητικός, προκειμένου να χρησιμοποιήσει σωστά τον συγκεκριμένο τρόπο θεραπείας, θα πρέπει να είναι εκπαιδευμένος με τη φαρμακοδυναμική της ινσουλίνης, να κάνει απαραίτητως τουλάχιστον τέσσερις μετρήσεις του σακχάρου αίματος ημερησίως, να γνωρίζει τη σχέση δόσης ινσουλίνης/ισοδυνάμων υδατανθράκων και να είναι

εξοικειωμένος με την τεχνολογία της αντλίας.

Η κυριότερη ένδειξη θεραπείας με αντλία είναι η ισχυρή επιθυμία και το κίνητρο εκ μέρους του ατόμου για ακόμη καλύτερο μεταβολικό έλεγχο σε σύγκριση με εκείνον που είχε επιτύχει μέχρι την προ αντλίας χρονική περίοδο.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ